

8. maj 2024
J.nr. 2024 - 3072

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 452 af 10. april 2024 (alm. del).

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere præsentationen anvendt ved Dansk Fjernvarmes foretræde for udvalget den 10. april 2024 om CO₂-afgift på affaldsenergianlæg, jf. SAU alm. del – bilag 208, og herunder oplyse, om ministeren har sympati for Dansk Fjernvarmes synspunkter og hvilket arbejde, der er sat i gang for at imødekomme Dansk Fjernvarme?

Svar

Dansk Fjernvarme har ved sit foretræde for Skatteudvalget redegjort for, at det bør være muligt at afløfte både CO₂-afgiften og emissionsafgiften ved anvendelse af CCS. Dansk Fjernvarme foreslår som en mulig løsning, at affaldsenergianlæg skal kunne lægge måling af CO₂-udledning til grund for betaling af afgift, og at rumvarme omfattes 100 pct. af emissionsafgiftsloven.

Kommentar

Med lovforslag nr. L 182 og L 183, der skal gennemføre dele af *Aftale om grøn skattereform for industri mv. 2022*, og som er fremsat den 30. april 2024, lægges der op til at indføre en ny emissionsafgift på CO₂-udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter, herunder rumvarme mv., og en CO₂-afgift, som bl.a. omfatter ikke-kvoteomfattet proces og kvoteomfattet rumvarme mv.

Emissionsafgiften udgør 375 kr. pr. udledt CO₂ i 2030 for de kvoteomfattede virksomheder, dog 125 kr. pr. ton udledt CO₂ for mineralogiske processer mv. Hvis anvendelse af CCS medfører færre CO₂-udledninger i en kvoteomfattet produktion, og produktionen derfor skal indlevere færre kvoter, vil virksomheden få afløftet emissionsafgiften svarende til den opnåede reduktion af CO₂. Det skyldes, at afgiftsgrundlaget for emissionsafgiften er mængden af indleverede kvoter.

CO₂-afgiften vil udgøre 750 kr. pr. ton CO₂ efter fuld indfasning, dog 375 kr. pr. ton CO₂ for kvoteomfattet rumvarme mv. CO₂-afgiften er omfattet af energibeskatningsdirektivet, der ikke umiddelbart giver mulighed for at fritage for beskatning af energiprodukter på baggrund af fanget og lagret CO₂. Det skyldes, at CO₂-afgiften modsat emissionsafgiften skal beregnes ud fra energiindholdet af brændslerne på tidspunktet for selve indfyringen.

Der skal dog ikke herske tvivl om, at hensigten er, at der ikke skal betales afgift, hvis der ikke udledes CO₂, og der skal være de rigtige incitamenter i afgiftssystemet til fangst og lagring af CO₂.

Jeg har haft en god og konstruktiv dialog med fjernvarmesektoren for at finde de rigtige løsninger både inden for og uden for de aftalte CCS-udbud.

I aftalens ånd og for at understøtte aftalen om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark vil der blive taget hensyntagen til afgiftslovgivningen i CCS-udbuddene. Dermed vil konkurrencevilkårene mellem forskellige bydere være ens på trods af forskelle i emissions- og CO₂-afgiften. Udbudsdesignet er ikke endeligt fastlagt og skal statsstøttegodkendes af Kommissionen.

Desuden arbejdes der på at etablere en aftaleordning, så virksomheder, der etablerer et CCS-anlæg uden for puljen, vil kunne indgå en aftale med myndighederne herom. De vil herved få ret til refusion af den del af CO₂-afgiften, der vedrører opsamlet og lagret CO₂.

En tilbagebetaling af CO₂-afgiften svarende til den CO₂, der opsamles og lagres, vil give den rette tilskyndelse til at anvende CCS og dermed reducere CO₂-udledningen. Ordningen vil desuden give alle virksomheder mulighed for afløftning af CO₂-afgiften svarende til den opsamlede og lagrede CO₂, og den vil derfor ikke blot sikre afløftning af afgiften for kvoteomfattede affaldsværker, men også for ikkekvoteomfattede virksomheder, der måtte beslutte sig for at etablere CCS.

Jeg er glad for, at vi har fundet denne løsning, som både giver det rigtige resultat og som giver den fremtidssikring, som branchen har efterspurgt.

Som det også er beskrevet i fremsættelsestalen til lovforslag nr. L 182, vil jeg derfor fremsætte ændringsforslag om disse problemstillinger under Folketingets behandling af lovforslagene.

For så vidt angår Dansk Fjernvarmes konkrete forslag kan jeg endvidere henvise til mit svar på SAU alm. del – spørgsmål 433 af 5. april 2024.